

1567. nisi propter inobedientiam, & contumaciam pluries commissam, & rebellionem a Religione.

Personæ religionis temporis huiusmodi habitus, & professionis, atque in articulo mortis habent facultatem eligendi Confessionem, a quo recipiant indulgentiam plenariam, &c.

Notarii tenentur sub pena excommunicationis notitiam dare de legatis factis Hospitalis, & Militiæ.

Priores, & Preceptores in Dominica Palmarum & per eorum Ordinem possunt de consensu Ordinarii confessiones audire, & cum contentibus Indulgentiis, & eadem illis impartiri.

Militiæ, & Religionis, propter eorum Regulam, Capitula, & Statuta, nunc & pro tempore edita, non observata, vel minus rite adimpleta, in peccatum mortale incidat, præterquam propter inobedientiam, & contumaciam pluries commissam, & contumaciam, & ab ipsa Religione rebellionem, & excommunicationis poenæ sibi impostæ, ac alios casus, peccatum huiusmodi ex divinis præceptis, sacrisque Canonibus generantes.

§.60. Et quod ipsi Milites, & alia eisdem Militiæ personæ, qui tempore sumptionis habitus, & Professionis eorum Regularium emissionis, atque in articulo mortis constituti, de peccatis suis corde contriti, & ore confessi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, cum facultate etiam eligendi sibi dicto tempore professionis, & mortis, confessionem ab Ordinario tamen approbatam. Ac tam Milites, & personæ præfata quam quivis alii utriusque sexus, qui Ecclesias domorum, & aliorum locorum Hospitalis huiusmodi, ubicumque existentes, singulis diebus Festivitatibus, quæ in honorem D.N. Jesu Christi, & Beatissimæ Mariæ Virginis ejus Matris, annuatim celebrantur, a primis Vesperis usque ad occasum, solis Festivitatibus huiusmodi, devote visitaverint, & pro pace inter Principes Christianos conservanda ter orationem Dominicam, & totidem Angelicam salutationem recitaverint, septem annorum, & totidem quadragenarum, de injunctis eis poenitentibus relaxationem consequantur.

§.61. Necnon quod Notarii, qui rogati fuerint de testamentis, vel ultimis aliis voluntatibus, in quibus aliquid disponi contingerit in favorem, & commodum Hospitalis, & Militiæ, sub excommunicationis poenæ dispositionem huiusmodi, quanto citius commode poterunt, Magistro, & Conventui dicti Hospitalis, vel alteri, per quem id poterit ad ipsorum Magistrum, & Conventum notitiam pervenire, intimare curent.

§.62. Necnon quod Priores, & Preceptores quorumcumque Hospitalium, & domorum a dicto Hospitali S. Lazari dependentium, & illud in caput suum recognoscendum, in die festo Dominicæ Palmarum, & per eorum octavam, si in sacerdotio constituti fuerint, per se in suis Hospitalibus, ac domibus præfatis tantum, confessiones quorumcumque de consensu Ordinarii locorum audire, & cum huiusmodi consentientibus quibuscumque facultatibus, & indulgentiis, ad peccatorum remissionem, eis auctoritate Apostolica concessis, uti, ac easdem illis (de licentia tamen expressa Magistrum pro tempore existentis, & Conventus præfati Hospitalis, singulis annis renovanda) impartiri, iidemque, aut etiam si in presbyteratus ordine constituti non sint, alium, vel alios probos, & idoneos presbyteros, seculares, vel cuiusvis Ordinis Regulares per locorum Ordinarios approbatos, ad id deputare plene, & libere possint; aliis vero temporibus sint si-

cut alii sacerdotes nullam a Sede prædicta facultatem habentes.

§.63. Possint etiam Nolas, seu Campanas porcis, seu aliis quibusvis animalibus, quæ eidem S. Lazaro offerri contigerit, appendere, seu aliqua nota subsignare.

§.64. Necnon quod durante quacumque suspensione temporali indulgentiarum, gratiarum concessarum, vel in posterum concedendarum, Indulgentiæ prædictæ, ac omnes facultates, & gratiæ eisdem Hospitali, illiusque Magistro, Conventui, Fratribus, & Membris per Sedem præfata concessæ non intelligantur suspensæ, sed in suo pristino, & vero valore, & firmitate existant, & permanent.

§.65. Necnon ut liceat ipsis Fratribus, in eorum Ecclesiis Missas, & alia quacumque divina Officia legere, vel etiam alta voce celebrare, vel per alios presbyteros idoneos celebrari facere: ac omnibus, & singulis Christianis fidelibus, & leprosis pauperibus infirmis in dictis Hospitalibus, pro tempore degentibus Ecclesiastica Sacramenta ministrare, ac eorum, & (sine tamen cuiuscumque præiudicio) aliorum quorumcumque fidelium corpora mortuorum id eligentium, & petentium in Cemeteryis, & Ecclesiis dictorum Fratrum Ecclesiasticæ tradere sepulture.

§.66. Ac Verbum Dei debitis, & congruis temporibus, in Parochialibus quidem Parochianis, & populo, in aliis vero Ecclesiis ipsorum pauperibus ipsis, ac leprosis huiusmodi per se ipsos, si fuorum Superiorum licentiam habuerint, atque ab ipsis de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, petita ab Episcopis, intra quorum Diocesim fines Ecclesiæ ipsæ constituta fuerint, benedictione, proponere: & si legitime impediti fuerint, per alios idoneos, superiorum fuorum, & eorumdem Episcoporum licentiam habentes, & in omnibus iuxta formam Concilii Tridentini, proponi facere.

§.67. Et insuper, quod modernus, & pro tempore existens Magnus Magister, & Conventus: ac singuli Milites, & alia personæ Hospitalis, & Militiæ huiusmodi postquam præfata Sedem Conventualem firmaverint, ut præmissum est, omnibus, & singulis Privilegiis, immunitatibus, jurisdictionibus, exemptionibus, etiam per viam exceptionis in ipsa onerum impositione, dispensationibus, indultis, concessionibus, dispositionibus, honoribus, gratiis, libertatibus, favoribus, antelationibus, restitutionibus, reintegrationibus, & aliis quibusvis gratiis hucusque S. Joannis Hierosolymitani, S. Jacobi de Spata, S. Stephani Militiis, ac S. Spiritus in Saxia de Urbe, & S. Antonii Viennensis Hospitalibus, Religionibus, & Ordinibus, eorumque locis, personis, rebus, bonis, per quoscumque Romanos Pontifices, etiam Prædecessores nostros, ac etiam per Nos, & Sedem prædictam, seu Concilia generalia, vel alios quoscumque, in genere, vel in specie, etiam ad Imperatorem, Regum, ac aliorum Prin-

Facultas appendendi campanas, vel subsignandi animalia S. Lazari oblata. Indulgentiæ, & gratiæ Sancti Lazari non intelliguntur suspensæ.

Facultas celebrandi divina Officia, Sacramenta ministrandi, ac corpora mortuorum quorumcumque fidelium sepeliendi.

Verbum Dei predicandi.

Cocessio quorumcumque aliorum privilegiorum, gratiarum, exemptionum, & aliarum facultatum concessarum Hospitalibus, & militiis Sancti Joannis Hierosolymitani S. Jacobi de Spata, S. Antonii Viennensis S. Spiritus de Urbe, & Sancti Stephani in Tuscia.

Principum instantiam, vel Motu proprio, aut alias quomodolibet hæcenus concessis, quibus Hospitalia, Religiones, & Militiæ huiusmodi, eorum Magni Magistrum, Conventus, & Fratres Milites utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, absque ulla penitus differentia (citra Indulgentias quæstuaras) uti, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia, libere, ac licite valeant, perinde ac si ea omnia & singula, prout illis concessa fuerunt, eorumque omnium, & quorumcumque literarum desuper quomodolibet confectarum tenores hic de verbo ad verbum infererentur: ita quod super illis, vel eorum occasione per ipsos Ordinarios, aut quosvis alios molestari, perturbari, vel inquietari non possint, dummodo moderatioribus, & limitationibus scriptis, Concilio Tridentino prædicto non repugnent: & per hoc dictis Hospitalibus, & Militiis, ac iuribus cuiuslibet alterius tertii non præiudicetur, ac (quo ad exemptiones, & jurisdictionem Ordinariarum, tam ea quæ de iure communi eis competit, quam quæ ex decretis dicti Concilii Tridentini eidem est attributa, semper salva existat. Præterquam in iis casibus, in quibus Concilium præfatum expresse excepit, & exemit Religionem S. Joannis Hierosolymitani, in quibus, & hæc S. Lazari Religio, & Militia (præterquam quo ad Seminarii contributionem, excepta, & exempta pariter intelligatur.

§.68. Præterea, quod tam presentium quam aliarum quorumcumque literarum Apostolicarum, seu earum transumptorum, ac mandatorum Magistrum, & Conventus præfatorum publicatio, & affixio in singulis Prioratibus, Preceptoribus, membris, & Beneficiis Religionis huiusmodi factæ, perinde ardeat, ac si contra contentos sub eisdem personaliter factæ essent, facta tamen in præmissis diligentia de illis personaliter reperendis in dictis locis.

§.69. Quodque verbis, in ipsorum Magistrum, & Conventus literis, circa singulorum Fratrum Militum dicti Hospitalis professionis emissionem, habitus susceptionem, debitorum, & obsequiorum præstationem, plena fides adhibeatur.

§.70. Et nihilominus, quod si quisquam Priorum, Preceptorum, Militum, & Fratrum dicti Hospitalis, ac quicumque alius qui professionem per Fratres dicti Hospitalis emitit solitam emisit, quodcumque pro servitiis Religionis, aut alias evocatus, seu in solutione iurium communis Ararii morosus fuerit, & citatus coram dictis Magistro, & Conventu personaliter non comparuerit, ac illis obedientiam, aliaque jura debita non præstiterit, tempore sibi ad id præfignato elapsio, canonico impedimento cessante, habita dignitate, administratione, & beneficio, ac quocumque honore, & officio alias iuxta formam stabilimentorum, & privilegiorum prædictorum, per Magistrum, & Conventum præfatos privari possit.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

§.71. Nec ulla derogatio, aut exemptio, realis vel personalis, seu alia gratia præservativa, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus quomodolibet pro tempore facta, seu concessa, contra præmissa valeat, nec Magister, & Conventus præfati illis parere teneantur: sed illis non obstantibus, de Prioratu, Preceptoribus, Dignitate, Officio, vel Beneficio sic per privationem huiusmodi vacante, juxta stabilita, & alia præmissa, libere disponi, aut alia alias per eum, vel eos, ad quem, seu quos antianitatis, vel alio jure pertinet, acceptari possit.

§.72. Necnon quod præmissis etiam per quacumque literas Apostolicas, etiam quavis clausulas generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias, effiacioresque, & insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione in se continentibus, nullatenus derogari possit, nec quo ad illa derogatum censetur, nisi tenor illarum de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertus, & huiusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per trinis distinctas literas eundem tenorem continentes, tribus distinctis similibus vicibus Magno Magistro, & Conventui præfatis intimata, & insinuata fuerint, ac ipsorum Magistrum, & Conventus ad id expressus accedat assensus: & aliter factæ derogationes nemini suffragentur, ac Magister, & Conventus præfati ad parendum literis derogatoriis huiusmodi, & decretis super illis processibus, ac illorum executoribus, & subexecutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minime teneantur, sed literarum huiusmodi executionem omnino impedire, nec ratione resistentiæ censuræ Ecclesiasticæ per eisdem, executores, vel subexecutores latis innodari possint.

§.73. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & cuiuslibet eorum quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debeat. Et quicquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane sit.

§.74. Et quo ad præmissa non obstant ea omnia, quæ dictus Pius IV. Prædecessor in dictis literis voluit non obstat.

§.75. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum ratificationis, statutorum, ordinationum, revocationis, cassationis, irritationis, annulationis, evocationis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ, apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, septimo Kal. Febr., Pontificatus nostri Anno II.

X x 2 Refer-

Nulla exemptio valet ad veritas obedientiam Magni Magistrum, quo minus vocari competeret teneantur. Sed Magister, & Conventus possunt disponere de beneficiis vacantibus per privationem.

Clausula harum concessionum præservativa.

Decretum irritans, & clausula sublata, &c.

Clausula derogatoria.

Sanctio poenales.

Dat. P. An. II. die 26. Januarii.

XLIV.

Reservatio Beneficiorum propter crimen heresis vacantium, & declaratio quod hæc beneficia non comprehenduntur in impetrationibus, in quibus modus vacationis propter crimen heresis non sit expressus, nisi in casibus hic nominatis.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis.

CUM ex Apostolatus officio Nobis (meritis licet imparibus) credito, cura Domini gregis Nobis imminet generalis, & exinde teneamur, more vigilis pastoris vigilare, & attentius providere, ut Ecclesiis, Monasteriis, & quibusvis aliis beneficiis Ecclesiasticis nunc, & pro tempore propter crimen heresis vacantibus, & vacaturis, tales viri eis præficiantur idonei, qui detestandas, ac nefarias hereses diabolo diffeminante contra veram, & orthodoxam fidei puritatem exortas, de agro Domini extirpare, & populos sibi commissos ad Catholicam Ecclesiam veritatem reducere, doctrina, verbo, & boni operis exemplo valeant.

Reservatio omnium beneficiorum propter crimen heresis vacantium.

§.1. Præmissorum itaque consideratione industi, & aliis ad id suadentibus rationabilibus causis, nonnullis, etiam Prædecessorum nostrorum vestigiis inherendo, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate, & deliberatione, omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, cum cura & sine cura secularia, & quorumvis Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & aliarum quarumvis Militiarum regularia quacumque, & qualitercumque sint, etiam si secularia, canonicatus, & præbendæ, dignitates, personatus, administrationes, vel officia in cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel collegiatis, & dignitates ipsæ in cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales majores, seu collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales, Regularia vero beneficia hujusmodi, Monasteria, etiam consistorialia, Prioratus, Præposituræ, præpositatus, dignitates, etiam conventuales, personatus, administrationes, vel officia, etiam claustralia, ac Hospitalia, & præceptoræ, & alias quomodocumque qualificata fuerint, ordinationi, & dispensationi nostræ, & Sedis Apostolicæ hac perpetuo Constitutione valitura auctoritate Apostolica tenore præsentium reservamus.

Declaratio quod in impetrationibus beneficiorum non comprehenduntur beneficia propter heresim vacantia, nisi specialiter sit expressum &c.

§.2. Declarantes omnes, & quacumque impetrationes de beneficiis, ut præfertur, quomodocumque qualificatis certo modo in futurum faciendas, & obtinendas, beneficia hujusmodi propter heresim vacantia, & in futurum vacatura non comprehendere, nisi specialiter, & dispositive vacationis modus propter crimen heresis expressus fuerit, & illum nullo sub modo

quibusvis clausulis, & decretis comprehenduntur quantumcumque generalibus in quibusvis gratis, & concessionibus per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros faciendis, etiam per fiat signatis, & concessis: ac decernentes omnes, & quacumque impetrationes de quibusvis beneficiis, ut præfertur, qualificatis hætenus factas, & obtentas, nisi earum vigore in iudicio per impetrantes crimen hujusmodi deductum fuerit, & super eo sententiam favorabilem obtulerint, vel dictorum beneficiorum possessionem assequuti fuerint, ad vacationem hujusmodi propter crimen heresis se non extendere, & illum neminem comprehendere.

§.3. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales iudicari, & interpretari debere, irritum quoque, & inane, si secus per quoscumque quavis dignitate, & auctoritate præditos, iudicatum fuerit, decernimus.

Decretum irritans.

§.4. Volumus autem quod præsentis litteræ in Cancellaria nostra Apostolica, & in acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur.

Forma publicandi, que mox sequitur.

§.5. Et quia difficile foret præsentis ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus quod earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides exemplorum.

Nulli ergo, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1567., sexto Kal. Februarii, Pontificatus nostri Anno II.

D. P. An. II. die 27. Januarii.

XLV.

Revocatio Indulgentiarum quomodolibet concessarum, continentium facultatem quaestuari, & pro quibus consequendis porrigendæ sunt manus adiutrices. Prohibitioque de cetero quaestuari, & quaestores deputandi.

Vide Concil. Trid. sess. 21. cap. ult. ubi abolito usu quaestorum, datur Ordinariis forma colligendi elemosynas.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

ET si Domini gregis saluti semper intenti, singulis cum humilitate poscentibus ea benigne concedere Nos, & Prædecessores nostri studuerint, per quæ peccatorum mole deposita, salus ipsi succedat, & hostis humani generis servitute ereptas animas lucrifaciant Altissimo, qui eas Nobis sua bonitate commisit; id tamen propensiori

Procurium.

Causa revocationis.

flori studio Nos præcavendum esse censuimus, ne quibusvis Indulgentiæ, remissionis, vel facultatis obtentu, Christianifideles procliviores ad illicita in posterum committenda reddantur, aut felicitas veniæ eis peccandi tribuat incentivum, & exinde clavium auctoritas deducatur in contemptum, & Christianifideles quamplurimum scandalizentur.

§.1. Sane cum ad auditum nostrum ex diversis mundi partibus quamplurimæ querelæ perlata fuerint, quod vigore diversarum Indulgentiarum, & facultatum per Prædecessores nostros, ac etiam Nos, vel auctoritate nostra, tam fabricæ nostræ Basilicæ Principis Apostolorum, & Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis de Urbe, ipsiusque Ecclesiæ, necnon S. Joannis, & S. Lazari Hierosolymitani, ac S. Spiritus in Saxia, & S. Joannis Lateranensis, ac S. Jacobi Incurabilium, de eadem Urbe, necnon S. Elmi, & S. Bovis, ac S. Gothardi, & Leuguzioni, necnon S. Nicolai, & S. Bernardi Montis Jovii, necnon S. Leonardi, ac S. Marthæ, necnon Sanctiss. Crucifixi Siracusan., ac S. Mariæ de Monte Serrato, Hospitalibus, ac etiam S. Sebastiani prope, & extra muros dictæ Urbis, necnon Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. Diocesis, & Redemptionis captivorum nuper Neapoli instituto Monasteriis, illorumque, ac diversis aliis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, Militiis, Confraternitatibus, Societatibus, & piis locis concessarum, multi quaestores ex eisdem Indulgentiis lucrum temporalem tantum quaerentes, nominibus fabricæ Ecclesiarum, Hospitalium, Monasteriorum, Militiarum, Confraternitatum, Societatum, & piorum locorum prædictorum in diversis Civitatibus, & Diocesisbus quaestas facere, Confratres describere, Capellas, & Oratoria erigere, illisque erectis Indulgentiis hujusmodi communicare, & in diversis gradibus a jure prohibitis dispensare, ac plura etiam concedere, quam eis vigore facultatum prædictarum licitum sit, ipsique lucro intenti, pecuniasque potius, quam Christianifidelium salutem quaerentes, ac eisdem Indulgentiis sic abutentes, quaestum ex illis particularem facere conantur, variosque, & diversos Quaestores, Commissarios, Procuratores, Receptores, Thesaurarios, Factores, Nuncios, & alios ministros constituere, qui non solum supra dicta, sed etiam plura alia eis nunquam concessa facere, & concedere, necnon locorum Ordinarios, illorumque in spiritualibus Vicarios generales, & Officiales, ac Ministros, Ecclesiarumque, & Ordinum Prælatos, Superiores, & personas, quaestas hujusmodi impediens censuris Ecclesiasticis innodare, & alias in pluribus graviter excedentes in Divinæ Majestatis offensam, ac suarum, & Christianifidelium animarum perniciem, ac Ordinariorum, perturbationem, & piarum mentium scandalum, præsumant.

Revocatio indulgentiarum continentium facultatē quaestuari.

§.2. Nos qui Deo propitio gregis Domini, meritis licet insufficientibus, curam gerimus, & illum spiritualis Thesauri clar-

gatione cupimus ipsi Deo reddere acceptabilem, ex præmissis, & aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus, fel. record. Callisti Quarti, Clementis VII., Pauli III. Julii similiter III., & diversorum aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate, & deliberatione, omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones fabricæ, & Ecclesiæ hujusmodi, necnon S. Joannis Hierosolymitani, etiam pro constructione, & edificatione illius novæ Civitatis prædictis, in quibusvis aliis Hospitalibus, Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, & Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, & Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam secularibus, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum Regularibus personis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam hoc, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac ex quibusvis, etiam urgentissimis causis, etiam causa redemptionis captivorum, & alias quomodolibet concessis: pro quibus consequendis manus sunt porrigendæ adiutrices, & quæ quaestuari facultatem quomodolibet continent, illarum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis habentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuumus.

fluandi, & pro quibus consequendis porrigendæ sunt manus adiutrices.

§.3. Et insuper perpetuo hac nostra valitura Constitutione decernimus, quod ex nunc de cetero, sub indignationis nostræ poena, prætextu Indulgentiarum, & facultatum per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, etiam Motu simili, ac Sedis Apostolicæ Legatos, & alias quomodolibet concessarum, & quas a Nobis, & Sede prædicta in posterum verbo, literis, aut quavis alia scriptura, etiam manu nostra signata, etiam cum clausula, quod sola signatura sufficiat, etiam in favorem fidei, aut Cruciatæ sanctæ, vel cujuscumque alterius piæ causæ etiam privilegiatæ concedi quomodolibet contigerit, nullus quavis etiam Episcopali, Archiepiscopali, & Patriarchali, aut majori dignitate, etiam Cardinalatus honore, seu etiam regali, vel temporali excellentia præfulgeat, audeat, vel præsumat quaestas facere, aut Nuncios, Quaestores, Commissarios, Thesaurarios, Receptores, pro illis recipiendis in dictis Hospitalibus, Ecclesiis, Domibus, Monasteriis, Militiis, & aliis supranominatis, vel pro eis, aut illorum nominibus alibi constituere, & deputare, nisi de speciali licentia, & ex certa scientia nostris, & Romani Pontificis pro tempore existentis, de qua per literas nostras

Prohibitio deputandi quaestores, aut faciendi quaestum nisi de speciali licentia Patris.

Decretum irritans.

Executorum deputatio.

Clausula derogatorie.

stras, & ejusdem Romani Pontificis pro tempore existentis, locorum Ordinarii, vel eorum in spiritualibus Vicariis, seu Officialibus derogationem presentis nostre Constitutionis illius tenore, de verbo ad verbum inferto expresse continentes.

§.4. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, contantare debeat.

§.5. Mandantes in virtute sancte obedientie omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in Civitatibus, & Dicecesibus suis, presentes nostras literas publicare, & observare debeant; roganteseque omnes, & singulos Principes seculares, & alios Dominos, & Magistratus temporales, eisque per viscera misericordie Domini nostri Jesu Christi in remissionem peccatorum suorum iniungentes, quatenus in premissis eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum auxilium, & favorem presentent, cum auxilio brachii secularis.

§.6. Non obstantibus premissis, ac quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon fabricae Ecclesie, Hospitalium, Monasteriorum, Militiarum, Confraternitatum, Ordinum, Capitulum, Conventuum, aliorum locorum predictorum, & quorumvis illorum membrorum, Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, & praesertim S. Joannis, & S. Lazari, ac S. Spiritus in Saxia Hospitalium, necnon S. Antonii de S. Antonio, & Sanctorum Nicolai, & Bernardi Montis Jovii Monasteriis, ipsorumque Monasteriorum Hospitalibus, singulorumque eorum Conventibus, Superioribus, & personis praefatis, per quoscumque Rom. Pontifices Praedecessores, ac Nos, & Sedem Apostolicam, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu simili, & ex certa scientia, ac quavis etiam imperiali, vel Regali consideratione, vel instantia, & alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferti forent presentibus, pro

sufficienter expressis habentes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse volumus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.7. Volumus autem quod presentes literae in Cancellaria nostra Apostolica, & acie Campi Florae de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur.

§.8. Et quia difficile foret easdem praesentes ad singula quaeque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, &c.

Nulli ergo omnino &c. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1567., sexto Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno II.

XLVI.

Confirmatio gratiarum, & indultorum, Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum, cum aliorum Privilegiorum elargitione.

De hujus Congregationis institutione, & aliis ejus gratis videnda est Const. X. Clem. VII. Exponi. Tom. IV. Par. I. fol. 47. & alia Const. ejusdem XLVI. Dudum. fol. 104.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD immarcescibilem vitae aeternae coronam, ad quam fortes Christi athleta non adversus carnem, & sanguinem praesertim, sed contra spirituales antiqui hostis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus, assiduo fidei clypeo, & scuto bonae voluntatis armati, lumbisque praecinctis colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefesse aspirant, & quo optatum finem tutius consequantur, Religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere, & hostilia tela propulsare queant, animose ascendant, elevantes oculos mentis nostrae, paternae pietate, & benevolentia ex nostri Pastoralis Officii debito non ab re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus prompte consulamus, & his que propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis nostrae adiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus prout personarum, & temporum qualitate, pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Pa-

Iusto publicandi.

Fides transumptorum.

D.P. An. II. die 8. Febr.

Prooemium.

Clemens VII. illam Congregationem approbavit, ut in rubr. Et in alia Bulla ibidem cit. privilegia concessit.

Paulus III. decrevit quod major pars Vocatum Capitulum, ubique representaret totum Capitulum cum omnino potestate super Praepositos, & alios, sed ejus Bulla non posuit nisi hic fuerit relata.

Et Vocatum numero pari existente, ibi esset Capitulum ubi vocalium esset antiquior.

Et d. Capitulum jus esse supremum, quibusque necessitatibus & Superiorum translationibus &c. provideudi.

Qui Superioris anno durarent.

Praepositorum que & eorum Loca tenentium eadem, esset auctoritas, & tempus administrationis non computaretur nisi Praepositorum. Et Praepositorum vacantibus Capit. Praepositis Congregationis, dat auctoritatem.

Papa VII. Praedecessor noster sibi pro parte, &c. Omittitur quia haec Bulla est quae citatur in rubr.

§.2. Et deinde pro eadem parte, eidem Clementi Praedecessori etiam exposito, quod ipsi, &c. Omittitur quia ipsa Bulla est citata in rubr.

§.3. Ac postmodum recol. mem. Paulus Papa III. similiter Praedecessor noster viva vocis oraculo eidem Paulo IV. Praedecessori qui etiam tunc in minoribus constitutus tit. S. Sixti Presbyter Card. erat per eundem Paulum III. Praedecessorem facto, eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia. Quod major pars habentium vocem in Capitulo, in quocumque loco commoraretur, representaret totum Capitulum Congreg. Clericorum Regularium hujusmodi; & ubicumque vocalium major pars foret, semper representaret Capit. Generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Praepositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam cui immediate subiciebantur, supremam jurisdictionem, & potestatem, donec Capitulum Generale solemniter celebraretur.

§.4. Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum representans Generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent.

§.5. Capitulumque hujusmodi haberent in praedictis Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quodcumque in Ecclesiis, & locis praedictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent; & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret.

§.6. Quodque tempus suae administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gaudere privilegiis.

§.7. Et generaliter quicquid possent Praepositi per Privilegia, possent etiam eorum Locatenentes. Et si ille, qui ut Superior administrasset, in Praepositum erigeretur, tempus, quo sine titulo Praepositurae administrasset, non impediret quo minus posset sicut ceteri Praepositi usque ad triennium, confirmari.

§.8. Ac etiam tempore, quo contingeret, per lapsum anni officia Praepositorum vacare, supradictum Capit. scribere possent Praepositis sub hac, vel simili forma. Licet officium Praepositurae, tunc tali die vacaret, tamen ut Superior non desistas in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea administrare, donec aliter fuerit provisum, provisioque suum fortituarum effectum.

§.9. Necnon quod antiquior in voce,

qui in loco esset, succederet ipso jure Praepositurae vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Praepositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, donec per Capitulum Generale, vel representans Generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in causa absentiae, vel infirmitatis ipsius Praepositi, nisi ipse Praepositus aliter providisset.

§.10. Quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur eos non divino officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quae tamen secundum conditionem locorum, & personarum honeste, censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignata, ad professionem trium votorum more eorumdem Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis praedictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit.

§.11. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini ejusque sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, inclita mem. Julio Papae etiam III. Praedecessori nostro exposito, quod ipsi qui in locum Pauli Praedecess. & Cajetani hujusmodi successerat, ut literae praedictae, firmiter permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Praedecessore approbari, & innovari, idem Julius Praedecessor eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis singulas literas praedictas, etiam per suas in simili forma Brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1551. Pontificatus sui Anno II. expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuae, & valida firmitatis robur adjecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & sociis praefatis, & eorum successoribus Clericis regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse, necnon si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

§.12. Et deinde praedictus Paulus IV. Praedecessor divina favente clementia ad summi Apostolatus apicem assumptus, Motu proprio, per ejus cedulam dictas in forma Brevis praefati Julii Praedecessoris literas praesertim habentem, sub Dat. videlicet 7. Idus Octob. Pontificatus sui Anno I., quaedam per cedulam ipsam declarata, & Capitula, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eisdem Congregationi Clericorum Regularium, per praedictum Paulum III. Praedecessorem commissam, etiam ad hoc ut illorum, & de Somasca Congregationis hujusmodi, ac omnes illorum personarum omnibus, & singulis privilegiis, & prerogativis, ac aliis quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere possent, quomodolibet in futu-

Antiquiorque in voce succederet ipso jure Praepositurae vacanti per lapsum anni.

Laici etiam venientes ad Religionem, uterentur vestibus clericibus, & absque earum mutatione admittentur ad professionem, omnibusque privilegiis Congregationis gauderent.

Julius II. praedicta omnia confirmavit, sed eius Bulla uti simpliciter confirmatam non posuit.

Paulus IV. Bulla Julii III approbavit, & privilegia Congreg. de Somasca, & hujus Congreg. a Paulo III. unitarum communiavit, sed haec Bulla est etiam praetermissa quia plene hic relata. Tu scias hanc unionem non praestitisse, & de Congreg. Somasca, vide in Pauli III. Const. XXVII Tom. II. fol. 4. Ex injuncto, fol. 173.

Facultatemque administrandi Sacramenta in omnibus Ecclesiis concessit.

Privilegiaque Societatis Jesu, dedit. Hec vide in Pauli III. Constit. XXXI Regimini Tomo IV. Par. I. fol. 85. cum ibi notatis.

Hic modo Prefata omnia praedicta confirmat.

futurum, ad invicem, & alter alterius, & e converso, uti, potiri, & gaudere, licite possent, & valerent, Apostolica auctoritate approbans, confirmans, & innovans, illisque perpetuae, & valida firmitatis robur adiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere, & ita iudicandum fore, sublata quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem, quicquid fecus attentari contigerit.

§.13. Decernens Congregationi Clericorum Regularium, ac tunc, & pro tempore existentibus Clericis Regularibus praefatis, ut ipsi, qui idonei fuerint Eucharistiae Sacramentum, in omnibus & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christifidelibus debite, etiam non per eos sed alios confectis, & alias, ut moris est, administrare.

§.14. Ipsique, ut omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prerogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis dilectis filiis Societati de Jesu Almae Urbis nostrae, tam in spiritualibus, quam temporalibus, in specie, vel in genere, per quocumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessis, & concedendis, & quibus Societas huiusmodi, tam in vita, quam mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & in iunctarum poenitentiarum relaxationes, & ipsius Eucharistiae administrationem, & alias quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsi Congregatio, & Clerici Regulares uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent, concessit, & indultit. Privilegia quoque, indulgentias, prerogativas, & alia omnia eidem Societati, ut praefertur, etiam communicative concessa, ad Congregationem, & Clericos Regulares praefatos extendit, & ampliavit, ipsique, ut omnia, & singula tam per eisdem Clementem VII. Paulum III. quam Julium etiam III. Praedecessores eis concessa, & per eundem Paulum III. etiam Praedecessorem, & alios ex tunc in posterum concedenda privilegia, gratiae, indulgentiae, prerogativae, exemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV. Praedecessorem, & Sedem praedictam alia quaecumque privilegia, aliis Congregationibus, & quorumvis Ordinum Religiosis, & Monachis concessa, & concedenda reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit, & indultit, cum decreto, & clausulis, ac alias certis modo, & forma tunc expressis, &c.

§.15. Cum autem sicut accepimus, &c. Motu proprio, &c. praedicta omnia praesentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus, &c.

§.16. Et insuper eisdem Congregationi

Clericorum Regularium, tam Romae, quam Venetiis, & Neapoli; ac alias ubique locorum degentium, ac illius nunc, & pro tempore existentibus Clericis praefatis, ut ipsi, & eorum singuli, qui Praepositi fuerint quorumcumque, qui, Congregationem huiusmodi ingressi iuxta illorum ritum professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint, in eorum, & cuiuslibet ipsorum professionis emissionis, seu alio anteriori die quocumque, eorum confessionibus, per dictos Praepositos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, ac quacumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quatumcumque gravibus, & enormibus, per ipsorum, & eorum singulos usque ad dictam diem quomodolibet perpetratis, commissis, & incurris, etiam si talia forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito consulenda esset. Necnon priyationis, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis in eos, a iure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos esse reperiri contigerit, sine tamen alicujus praedicti in quibuscumque etiam praedicta Sedi Apostolicae reservatis casibus, praeterquam tamen contentis in Bulla de Coena Domini legi consueta, huiusmodi Apostolica auctoritate praedicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & totaliter liberare, & eis pro commissis poenitentiam salutarem injungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac etiam quia sententiis, censuris, & poenis praedictis ligati missas forsan, ac alia divina Officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento, non tamen ex omicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta. Quodque his praemissis, & aliis non obstantibus, in suis, quos antea susceperunt etiam presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti, ad illos omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines huiusmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in altaris ministerio in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis atque locis ministrare libere, & licite valeant, dispensare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatis, & infamiae maculam, sive notam ex praemissis circa eos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, & alias iuxta supradictam formam restituere.

§.17. Et tam Praepositi, quam ceteri omnes

Ad processiones non possit cogi decernit.

Indulgentias eisdem elargitur.

omnes Clerici, Romae, Venetiis, Neapoli, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis huiusmodi, nunc & pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint, Eucharistiae etiam pro viatico, ac etiam constitutis in articulo mortis, ac extremae Unctionis ceteris Clericis, & Fratribus Congregationis huiusmodi, ac etiam mercenariis, famulis, operariis, & servis eorundem Congregationis, ac quibusvis Hospitibus, etiam secularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus Congregationis huiusmodi tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contigerit, etiam Dioecesan. locorum, & Sacerdotum curatorum quorumcumque, etiam in quorum Civitatibus, & Dioecesis, ac Ecclesiarum Parochis respective, Ecclesiae, & loca ipsorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta: & in casum quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem etiam quibuscumque aliis personis, quae in huiusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, domos, & habitationes Congregationis praedictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis infirmis etiam in mortis articulo constitutis, ubique in causa necessitatis supradictae, etiam nulla ad hoc per eos petita, nec eis concessa licentia cuiusvis Sacerdotis Curati, poenitentiae Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint.

§.18. Ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis huiusmodi, Romae, Venetiis, Neapoli, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in orationibus, ac Missis, & aliis divinis Officiis dicendis transigant, & frequenter ipsos ab audiendis poenitentium confessionibus esse, & verbum Dei populo praedicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi sicut alii, qui in strictiori clausura perpetuo vivunt, ad cum ceteris Urbis nostrae, & Neapolit. praedictarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum, in quibus dictae eorum Ecclesiae, domus, & loca sunt, & erunt quomodolibet in futurum, personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam praefatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium processionaliter, in eorum processionibus publicis, vel privatis, etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur, nec ad id etiam vi certa personae huiusmodi, tam de iure, vel statuto, quam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantur inviti, quavis etiam Apostolica auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis innodari, vel ligari possint.

§.19. Ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existentes, quam etiam quoties ac quamdiu pro quibusvis rebus, & causis de suorum Congregat. Regularium huiusmodi Superiorum licentia iussu, commissione, vel mandato, Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

propriis Ecclesiis, vel domibus abfuerint, & ad quaevis alia Civitates, Oppida, Terras, & loca declinare, & eos illi esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus stationum Basilicarum, & Ecclesiarum d. Urbis, & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumque Ecclesiis, & locis, illaque, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum ad quae ut praemittitur, declinaverint, & ubi permanserint, aut in eis quinque, vel quatuor, si tot extent, aut pauciora altaria devote visitando, & semel Psal. Miserere, &c. & Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam, & Symbolum Apostolorum, pro felici statu, & conservatione militantis Ecclesiae, & exaltatione fidei Catholicae, nostra quoque, & successorum nostrorum Romanorum Pont. quorumcum. prosperitate recitando, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones visitantibus Basilicas, & alias praefatae Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum quorumcumque, tam in Urbe, & Neapolit. quam aliis Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis sitas Ecclesias visitantibus concessas consequantur, quas consequerentur, & consequi possent si singulis temporibus, & diebus supradictis Basilicas, & alias Urbis praedictae, ac extra illius muros, necnon in Neapolit. & aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis praefatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omnia, & singula, quae pro huiusmodi Indulgentiis consequendis quomodolibet requiruntur, adimplerent, Apostolica auctoritate praedicta concedimus, & indulgemus, ac etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.20. Decernentes praesentes nostras litteras, quae ad plenam probationem praemissorum omnium, & singulorum, ita ut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac eadem praemissa, seu eorum aliqua de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae defectu notari, seu impugnari non posse, sed semper valida, & efficacia existere, ac eisdem Congregationi, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari, & sub nullis, etiam totum earundem praesentium tenorem in se continentibus revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus, similibus, vel dissimilibus confirmationum, concessionum, & gratiarum, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores nostros Rom. Pont. pro tempore existen. ex quibusvis causis, etiam iustissimis pro tempore quomodolibet factis, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, ac quoties illa eman-

Clausulas praeservativas huic Bullae apponit.

nabunt toties in pristinum statum restituta, & plenarie reintegrata existere, & cenferi, & ira per quoscumque Judices, & Commissarios, ut praefertur, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, sententiarum, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.21. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino, Episcopis per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum praedictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque & cuilibet ipsorum in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas, & in eis contenta huiusmodi firmiter observari, illisque, & quemlibet eorum eis pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari. Contra dictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Contrariis omnibus derogat.

§.12. Non obstantibus pia mem. Bonifacii VIII. etiam Praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Dioc. nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Dioc. ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem vel Dioc. in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere quoquomodo praesumant, & duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur. Necnon aut regulis nostris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes, vocatis, quorum interest, ac de Indulgentiis ad instar non concedendis. Necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quae singuli Praedecessores praed. in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obstat, & quae revocarunt, quibusque derogarunt, cum perpetui desuper silentii impositione, & inhibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales

idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim a praefata Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§.23. Volumus autem, quod praesentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis stetur etiam in iudicio & extra, quae eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibite forent, vel ostensa.

Sanctio poenalis.

§.24. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii, impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adjectionis, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

D. P. An. II. die 13. Febr.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo, sexagesimo septimo, Id. Februarii, Pontificatus nostri Anno III.

XLVII.

Provincia Hiberniae Fratrum Ordinis Praedicatorum variis ornatur Privilegiis.

Ex Bull. Ord. Fr. Praedicator. Tom. 5. p. 149.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pro suscepti a Nobis regiminis Officio, ea, quae ordinibus, & locis Regularibus, eorumque personis, pro felici, & tranquillo ipsorum statu, & Sede Apostolica provide concessa fuisse dicuntur, ut firmiter subsistant, libenter, cum a Nobis petitur, nostro praesidio communimus, & etiam suadente rerum, & temporum qualitate, illa eis indulgemus, quibus subnixi possint in suo regulari instituto, ad Dei laudem, & Religionis Christianae incrementum, stabilitus permanere.

Exordium.

§.1. Sane pro parte dilecti filii Guillelmi Macannechini, Ordinis Fratrum Praedicatorum professoris, in Regno Hiberniae ori-

Diplomatica causa.

oriundi, apud Sedem praedictam personam constituti, & dilectorum filiorum, & Priorum, & Fratrum universarum Domorum dicti Ordinis, in eodem Regno constitentium nominibus Nobis nuper exhibitae petitio continebat, quod inter alia privilegia, & indulta, quibus diversi Romani Pontifices Praedecessores nostri, praedictum Ordinem, necnon illius Priores, Fratres, Doms, & loca in dicto Regno constitentia, diversimode ornarunt, illud quoque eis specialiter concesserunt, quod dictarum Domorum in eodem Regno fundatores, ac alii, suas ibi sepulturas eligentes a solutione tertiae partis canonice nuncupatae, & Administrationis Episcopalis ratione fieri Parochialium Ecclesiarum Rectoribus illarum alias obvenientis, necnon oblationis candelarum, & quorumcumque aliorum iurium, ratione huiusmodi funerum quomodolibet debitorum, liberi, & exempti sint, & esse censeantur: Quodque Fratres domorum huiusmodi, omnes, & singulas decimas ratione feudorum ipsi Domibus per eosdem fundatores, ac quoscumque alios Christianos relictorum libere exigere, & percipere possint, prout in literis Apostolicis desuper confectis plenius continetur. Pro parte dicti Guillelmi, etiam dictis nominibus asserentis, quod Rectores praefati, necnon locorum Ordinarii, Cathedralium Ecclesiarum Praelati, & Superiores, ac diversi alii, multa in dies gravamina Prioribus, Fratribus, domibus, & locis praedictis super huiusmodi privilegiis in eorum usu inferunt, & jaecturas, quin etiam ab eo tempore, quo dictum Regnum haereticorum Nationis Angliae audacia, & Scholis infestari captum est, dicti Rectores, & Superiores, nonnulla sepulcra, lapides, & alia Monumenta fidelium defunctorum, quae in dictis domibus, Ecclesiis, & locis constructa erant, inde in suas quisque Ecclesias violenter auferunt, eademque indebite usurpant, & detinent, in non modicum Ordinis, Domorum, & Fratrum Praedicatorum vilipendium, detrimentum, & jacturam, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut privilegia, & indulta praedicta, pro eorum subsistentia firmiori, etiam nostra protectionis robore adiacere, & alias illorum statui, tranquillitati, & indemnitati in hac parte plenius consulere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Privilegia.

Concessio Privilegiorum

§.2. Nos igitur qui cunctos Ordines, & Religiosa loca, ad Fidei Catholicae firmitatem in tutelam instituta, in suis iuribus, & privilegiis, quantum in Nobis est, juvare, & conservare, eisdemque omni, quo possumus, auxilio subvenire tenemur, praedictum Guillelmum, aliosque Fratres a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

& absolutos fore censentes, necnon privilegiorum, & Indulcorum praedictorum tenores praesentibus pro expressis habentes huiusmodi supplicationibus inclinati, praedicta, necnon omnia, & singula alia privilegia, gratias, immunitates, concessionis, & indulta Ordini, & domibus, & Fratribus praedictis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros huiusmodi quomodolibet concessa, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, & decretis auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, ac prout ab ipsis Praedecessoribus concessa sunt, innovamus, & perpetuae firmitatis vinculo communimus, suppletis omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem. Insuper Priores, Fratres, Doms, & loca praefata, universumque Ordinem in Regno praedicto, ac omnia, & singula ipsorum, Fratrum, & Ordinis, terras, villas, & loca ab omni iurisdictione, & superioritate quorumcumque Ordinariarum, Rectorum, & Vicariorum praedictorum, ac quorumvis aliorum, & etiam utriusque sexus homines in terris, villis, & locis Ordinis huiusmodi, & illius Fratrum, degentes, ab omnibus decimis, oblationibus, & aliis quibuscumque oneribus ordinariis, & extraordinariis, per Ordinarios, Rectores, ac Vicarios praedictos, aliosque Clericos Saeculares, ac quorumvis Ordinum aliorum Regulares, de facto impositis, & imponendis, & per eos petitis, seu etiam quomodolibet praetensis, ac exigi solitis, & insolitis, novis, & antiquis, penitus, & omnino, in perpetuum eximimus, & liberamus; districtius inhibentes praedictis omnibus singulis Rectoribus, Ordinariis, Praelatis, Superioribus, ceterisque tam Saecularibus, quam quorumvis Ordinum Regularibus, necnon laicis etiam utriusque sexus in eodem Regno existentibus, cujuscumque dignitatis, status, & conditionis fuerint, quibus praesentes Literas, vel eorum exempla authentica praesentabuntur, sub excommunicationis majoris ac suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, per quemlibet contrafacientem eo ipso incurrendis, ne praedicta impedire, aut Priores, & Fratres praedictos, in personis, rebus, & bonis, publice, vel occulte molestare, nec etiam sepulturas in dictis Ecclesiis, & locis eligentium, primas oblationes, ultimum vale nuncupatas, in detrimentum dicti Ordinis exigere audeant quoquomodo, vel praesumant. Quin etiam ipsi universis, & singulis sub eisdem poenis praecipimus, ut omnia, & quaecumque monumenta, ligna, lapides, res, & bona mobilia, per eos, seu eorum antecessores, quibuscumque Domibus, Ecclesiis, Capellis, & ceteris Regularibus locis Ordinis, & Regni huiusmodi a quocumque tempore citra abstracta, ablata, usurpata, & detenta, & ad domos Ecclesiarum, & loca huiusmodi spectantia, & pertinentia Ordini, Domibus, Ecclesiis, & Fra-